

РЕШЕНИЕ

№ 9329

гр. София, 18.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **11514** по описа за **2024** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез процесуалния си представител юрк. Д., срещу решение № 4401 от 07.10.2024г., постановено по НАХД № 11191 по описа за 2024г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 3-ти състав.

С обжалваното решение е отменен Електронен фиш (ЕФ) за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено чрез електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП) №[ЕГН], издаден от АПИ, с който на „НИКИ-5“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр.ал.3 вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП, за извършено нарушение на чл.102, ал.2 ЗДвП е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 2500 лева.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон. Твърди се, че неправилно въззивният състав приема, че за нарушение на чл.179, ал. 3б от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш с доводи, че нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП предоставя възможност за издаване на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3, 3а и 3б от ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3

от ЗДвП. Посочва съдебна практика, съгласно която въпреки, че в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП да е направено препращане единствено към нарушенията по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, правилото по чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП съдържа изрична регламентация за електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП. Сочи, че в такъв смисъл е и разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, към която препращал самият чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП. Иска се отмяна на решението на СРС и потвърждаване на процесния ЕФ, като правилен и законосъобразен. Не се претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се представлява.

Ответникът – „НИКИ-5“ ЕООД, редовно призован, се представлява от представител по пълномощие адв. Ш., която оспорва жалбата, поддържа доводите изложени в писмения отговор и моли съда да остави в сила обжалваното решение. Претендира разноси по списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

При постановяване на решението си районният съд е приел за установено, че с обжалвания електронен фиш на „НИКИ-5“ ЕООД е наложена имуществена санкция, в размер на 2500 лева, за това, че на 05.07.2021г., в 13:23 часа, е установено нарушение с ППС товарен автомобил МАН ТГС, рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 19000кг., брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6А, в състав с ремарке, с общо брой оси -5и обща техн.допустима максимална маса на състава 44000, в [община], за движение по път А-6 км 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10 ал. 1 т. 2 ЗП, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението е установено с устройство №10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10 ал. 1 ЗП, намиращо се на път А-6 км 50+427.

От правна страна съдът е направил извод, че в случая незаконосъобразно за вмененото нарушение е издаден електронен фиш вместо да бъде съставен АУАН и въз основа на него наказателно постановление. Счел е, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, за ангажиране административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател, тъй като за така вмененото на жалбоподателя нарушение

няма процесуална възможност да се издава електронен фиш. Съдът е констатирал и съществено противоречие между описанието на нарушението „в частта на изпълнителното деяние в електронния фиш и посочената законова разпоредба, която е нарушена, което е ограничило правото на наказаното лице да разбере какво нарушение е извършило и за какво точно е наказано.

Решението е правилно.

Правилно районният съд е приел, че ангажирането на отговорността на нарушителя по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, с издаване на ЕФ при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо, защото разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП / в приложимата към момента на съставянето му редакция/ ясно регламентира, че единствено при осъществяване състава на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, когато нарушението е установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Следователно отклонение от общото правило за протичане на административнонаказателното производство, чрез издаване на АУАН и НП е предвидено само при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и 2 ЗДвП, актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3-3б и чл. 167а, съобразно тяхната компетентност, като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3-3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта. От така посочената разпоредба става ясно, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в ЗДвП, се съставят актове за установяване на административни нарушения, а също и компетентността на органите, които ги съставят.

Законодателят ясно и категорично е предвидил с един и същи закон, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на АУАН, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави ЕФ. При това положение е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредба, предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл. 189ж, ал. 7 ЗДвП, след като в ал. 1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП (в сила към датата на издаване на процесния ЕФ). След като цели административнонаказателна репресия, законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

На основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, предвид изхода на спора, на ответника се следват разноски. Същият своевременно е поискал присъждането им, като е представил списък по чл. 80ГПК и договор за правна защита и съдействие от 19.11.2024 г. за настоящата инстанция, в който е удостоверено плащане в брой на договореното

адвокатско възнаграждение -500лв.Доколкото от касатора не е направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение този въпрос съда не обсъжда. Налице са доказателства за сторените разноси и претенцията следва да се уважи в пълен размер.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка с чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град,XXII-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4401 от 07.10.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 11191/2024 г. по описа на СРС, НО, 3-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура", ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], [улица] да заплати на „НИКИ-5“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] разноси по делото, в размер на 500 /петстотин / лева .

Решението е окончателно.